

jsem vyvedl ze země Egyptské před očima národů, abych byl jim Bohem, Já, Hospodin! Neboť pamětliv všeho zapomenutého Ty jsi od věčnosti, a nic není zapomenuto před trůnem velebnosti Tvé. A svázání Izáka potomstvu jeho dnes v milosrdenství buď pamětliv! Pochválen buď, Hospodine, Jenž pamětliv jest smlouvy!

אתה Ty jsi zjevil se v oblaku velebnosti Své před lidem Svým svatým, bys mluvil s nimi. S nebe dal Jsi zaslechnouti jim Svůj hlas a zjevil Jsi se jim ve mračnu zářícím. Také svět celý zachvěl se před Tebou, a tvorové prapočátku zatřáslí se před Tebou, když Jsi zjevil se, ó králi náš, na hoře Sinaj, bys učil lid Svůj zákonu a příkázáním, když dal Jsi jim zaslechnouti vznešenost hlasu Svého a slova Svá svatá a plamenů ohně. Za hřímání a blýskání jim Jsi

הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: כי זוכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם. ואין שכחה לפני כסא כבודך. ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור. ברוך אתה יי זוכר הברית:

אתה נגלית בענן כבודך. על עם קדשך לדבר עם. מן השמים השמעתם קולך. ונגלית עליהם בערפלי טהרה. גם העולם כלו חל מפניך. ובריות בראשית חרדו מך. בהגלותך מלבנו על הר סיני. ללמד לעמך תורה ומצוות. ותשמיעם את-הוד קולך. ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית. וברקול

vy a milosti a přísahy, kterouž Jsi přísahal Abrahamovi, praotci našemu, na hoře Morija, a budiž zjevno Tobě ono svázání — jak totiž svázal Abraham, praotec náš, Izáka, syna svého, na oltáři a potlačil slitování své, aby vykonal vůli Tvou srdcem celým — tak kéž potlačí slitování Tvé hněv Tvůj proti nám, a pro dobrotivost Tvou velikou necht' odvrátí se roznicený hněv Tvůj od lidu Tvého a od města Tvého a od dědictví Tvého! A splni nám, Hospodine, Bože náš, slovo, kterým Jsi nás ujistil v učení Svém rukou Mojžiše, služebníka Svého, z úst velebnosti Své, řka: A vzpomenů jim smlouvy s předky jejich, kteréž

ואת-החסד ואת-השבועה. אשר נשבעת לאברהם. אבינו בהר המוריה. ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את-יצחק בנו על-גב המזבח. וכבש רחמיו לעשות רצונה בלבב שלום. כן יכבשו רחמיו את-כעסך מעלינו. ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ימנחלתך. וקיים לנו יי אלהינו את-הדבר שהבטחתנו בתורתך עד ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור וזכרתני להם ברית ראשנים. אשר

dle nesmírné velikosti Jeho! Chvalte Ho zvukem pozounu, chvalte Ho žalťářem a citerou! Chvalte Ho bubnem a rejem, chvalte Ho strunami a flétnou! Chvalte Ho cymbály hlasitými, chvalte Ho cymbály zvučnými! Vše, co dech má, chval Hospodina! Halelujah! A rukou služebníků Tvých, proroků, psáno jest takto: Všickni obyvatelé světa a bydlitelé země! když pozdvihne se prapor na horách, tak popatřte, a když zavzní pozoun, tak slyšte! A dále: I stane se v ten den, že troubeno bude pozounem velikým, i přijdou bloudíci v zemi Assyrské a rozptýlení v zemi Egyptské, a klaněti se budou Hospodinu na hoře svaté v Jerusalemě. A dále: A Hospodin jim se zjeví, proletí jako blesk střela Jeho, a Pán, Bůh, pozounu dá zavzněti a přijde za bouří jižních. Hospodin zástupův ochrání je; tak ochrání lid Svůj Israelský mírem Svým!

אלהינו Bože náš a
בוֹשֵׁם אֱלֹהֵינוּ Bože otců našich! Dej

גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוֹפָר.
הַלְלוּהוּ בְּנִבְלֵי וְכַנּוֹר: הַלְלוּהוּ
בְּתֹף וּמְחֹל. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וְעִנָּב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-
שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִהְיֶה
יְהִי הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. כָּדִי
יִשְׁבִּי תִבֵּל וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ
כְּנַעַן גַּם הָרִים תִּרְאוּ
וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ:
וְנֹאמַר. וְהָיָה אִי בַיּוֹם הַהוּא
יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּבָאוּ
הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר
וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהִשְׁתַּחֲוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם: וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם
יִרְאָה וַיִּצָּא כְּבָרֶךְ חֵצוֹ וְאֲדָנִי
אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְדָּה
בְּסַעֲרוֹת תִּימָן וַיִּצְבְּאוֹת יָגוֹן
עֲדֵיהֶם: בֵּן תִּגְן עַל עַמֶּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָךְ:

אלהינו ואלהי
אבותינו. תִּתְקַע

se zjevil a za zvuku pozounů nad nimi se zaskvěl, jakož psáno v učení Tvém: I stalo se dne třetího, když bylo ráno, že bylo hřímání s blýskáním a oblak těžký nad horou a zvuk pozounu velmi silný, i zachvěl se všecken lid, jenž byl v ležení. A dále: A zvuk pozounu se rozléhal a rozmáhal velice, Mojžíš mluvil, a Bůh odpovídal mu hlasitě. A dále: A všecken lid pozoroval hřímání a plameny a zvuk pozounu a horu kouřící, i viděl to lid a chvěl se a postavil se opodál. A ve slovech Tvých svatých psáno jest takto: Vystupuje Bůh za hlaholu trub, Hospodin za zvuku pozounu. A dále: Troubami a zvukem pozounu jásejte před králem Hospodinem! A dále: Zatrubte v nový měsíc pozounem, v novoluní, v den svátku našeho; neboť zákonem Israeli to jest, právem od Boha Jakobova. A dále: Halelujah! Chvalte Boha ve svatyni Jeho, chvalte Ho v nebi moci Jeho! Chvalte Ho pro mocné skutky Jeho, chvalte Ho

שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵתָ:
כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיַת הַבֶּקֶר. וַיְהִי
קֶלֶת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל-
הָהָר. וְכֹל שֹׁפָר חִזָּק מְאֹד
וַיִּחַרד כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה:
וְנֹאמַר וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר
הוֹלֵךְ וְחִזָּק מְאֹד. מִשָּׁה יִדְבַּר.
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: וְנֹאמַר.
וְכֹל-הָעָם רָאִים אֶת הַקֶּלֶת
וְאֶת-הַלְפִידִים וְאֶת קוֹל
הַשׁוֹפָר. וְאֶת-הַהָר עָשָׂן. וַיִּרְא
הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמְדוּ בְּרַחֵק:
וַיְדַבְּרִי קֹדֶשׁ כָּתוּב לֵאמֹר.
עֲדָה אֱלֹהִים בְּתְרוּעָה. וַיִּי
בְּקוֹל שׁוֹפָר: וְנֹאמַר
בְּחֻצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּי: וְנֹאמַר. תִּתְקַעוּ
בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם
חֲנֻנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְנֹאמַר.
הַלְלוּיָהּ אֱלֹהֵינוּ אֵל בְּקוֹדֶשׁוֹ.
הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֻזוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ. הַלְלוּהוּ כְּרַב

budou vám na památku před Bohem vašim. Já jsem Hospodin, Bůh váš! — Neboť Ty slyšíš zvuk pozounu a nasloucháš hlaholu jeho, a nikdo nerovná se Tobě. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž slyší zvuk hlaholu lidu Svého Israelského v milosrdenství!

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והישב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל בראצון. ותהי לראצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך. שאמך הוא יי אלהינו ואהי אבותינו אלתי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיינונו וקיימנונו בן פחיינו ויתקיימנו ותאסוף גליומינו לחצרות קדשך. לשמך הקדוש. ולעשות רצונך

לזכרון לפני אלהיכם. אני יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר. ומאזינתו רועה. ואין דומה לך. ברוך אתה יי. שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

מודים אנחנו לך שאמך הוא יי אלהינו ואהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מן ישענו. אתה הוא דוד ודוד נודה לך וגמסרתה לך. על חיינו המסורים בידך. ועל גשמותינו הפקודות לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו. ועל גמפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר

zavzněti pozounu velikému k osvobození našemu, a pozdvihni prapor ku shromáždění vyhnanců našich, a přiveď zpět naše roztroušené ze středu národů, a naše rozptýlené shromáždí od končin země! Uved' nás v Sion, město své, s plesáním, a v Jerusalém, svatyni Svou, v radosti věčné! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, jakož přikázáno nám v učení Tvém rukou Mojžíše, služebníka Tvého, z úst velebnosti Tvé, řka: A v den radosti své a ve svátky své a v nové měsíce své zatrubte troubami při svých obětech zápalných a při svých obětech pokojných; i

בשופר גדול לחרותנו. ושאל גם לקבץ גליותנו. וקרב פזרנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מיר כתי י-ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. במצודה עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם. ותקעתם בחרצות על עלותיכם. ועל זבחי שלמיכם. והיו לכם

וְצַהֲרִים. הַטּוֹב. כִּי לֹא-כָלוּ וְלֹעֲגֶדְךָ בְּלֶבֶב שָׁלֵם עַל-
 רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם. כִּי לֹא תִמּוּ שְׁאַנְחֵנו מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ
 הַמְסַדֵּךְ. מֵעוֹלָם כְּוִינֵנו לָךְ: אֵל הַהוֹדָאוֹת:
 וְעַל-כָּלֶם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנו תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּנֵי בְרִיתְךָ:
 וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
 הָאֵל יִשְׁוֹעַתְנו וְעִזְרַתְנו סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

Kantor.

חזן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו בלבוש
 עם קדושה פאמור: וברכה יי וישמרך: יאר יי פניו אליך
 ויחנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
 פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים.
 וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-
 שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסֹפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה
 נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל-עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי אֲנַחְנוּ לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מְרָמָה.
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְּדוּם. וְנַפְשֵׁי כְּעֶסֶר לְכָל תְּהִיָּה.
 פִּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּךָ נַפְשֵׁי. וְכָל-
 הַחוֹשָׁבִים אֵלַי רָעָה. מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל
 מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ: לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יִרְדִּיךָ. הוֹשִׁיעָה יִמִּינְךָ וְעַנְיִי: יְהִי-לְרִצּוֹן
 אֲמָרֵי סִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה
 שָׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
 יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
 המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם געבדך
 ביראה בימי עולם ובשגים קדמוניות: וערכה ליי סגנת
 יהודה וירושלם בימי עולם ובשגים קדמוניות:

קידוש ליום ראש השנה.

Připadá-li na sabat, říká se dříve az
 ושמרו בני ישראל na sabat, říká se dříve az
 ויקרשהו, na to následující.

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ | שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲנֻנוּ: כִּי
 חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

Nad jinými nápoji: | Nad vínem.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ | בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ
 הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן: | הָעוֹלָם שֶׁהִפְלִיגָהּ בְּדָבָר:

סדר ערב יום כפור

תפלת שחרית.

שיר מומור לאסוף a מומור לתורה, אבינו מלכנו, תחנון, למנצח se o ערב יום כפור; připadá-li však ערב יום כפור na pátek, říká se při ranní modlitbě אבינו מלכנו.

תפלת מנחה.

Modlí se אשרי str. 49. a שמונה עשרה str. 78. až עושה השלום str. 91., na to vyznávání hříchů (ודי), jež nalezá se v následujícím אלהינו ואלהי אבותינו תבא a začíná slovy: על חטא וכל חטאיך שמונה עשרה str. 356., všechny hřechy až na konec; kantor opakuje עושה השלום ze dnů všedních až שמונה עשרה, pak říká קדיש יתום a עלינו se konečně říká se קדיש תתקבל.

Připadá-li יום כפור na pátek, neříká se לכו נרננה ani לכה כל נדרי, nýbrž hned po כרכו, dříve než kantor začíná קדיש, říká se מומור שיר ליום השבת str. 145.

סדר תפלות יום כפור.

ערבית ליום כפור.

Modlí se מעריב str. 146., pak následující שמנה עשרה (o sabatu říká se po שמונה עשרה také ויכלו a מנן אבות); po מדיחות ופיוטים (אבינו מלכנו se o sabatu neříká se, na to עלינו a תתקבל).

שחרית ליום כפור.

Modlí se jako ve svátek až do שמנה עשרה, pak následující שמנה עשרה a קריאת התורה (vyjímá se שבת) také אבינו מלכנו, následuje קריאת התורה a יקום פורקן. O sabatu říká se před tím הזכרות נשמות.

מוסף.

Modlí se שמנה עשרה a אשרי str. 365.

מנחה.

neříká se אשרי; שמנה עשרה a קריאת התורה, na to פרשת התמיד se před מנחה.

סדר מנחה לראש השנה.

o sabatu při מנחה říká se אשרי a לציון str. 221. (o sabatu také עשרה עשרה; קריאת התורה); potom se modlí ואני תפילתי str. 315. a אבינו מלכנו str. 92. Po אבינו מלכנו říká kantor עלינו str. 119. תתקבל, na to se říká.

O מנחה a o sabatu neříká se אבינו מלכנו.

סדר תשליך.

V první den Nového roku (ראש השנה) po מנחה jde se k potoku nebo rybníku a modlí se následující כמון; připadá-li však první den Nového roku na sabat, učiní se tak v den druhý.

Kdo, Všemohoucí, jest jako Ty, Jenž odpouští provinění a promíjí poklesek zbytku dědictví Svého? Nechová navždy hněvu Svého, neboť má zalíbení v milosti. Opět smiluje se nad námi, zahladí provinění naše; a uvrhneš do hlubinmořských všechny hřechy jejich. (A všechny hřechy lidu Svého, domu Israelského, uvrhneš v místo, kde se v paměti nechovají a nepřipomínají a nevynoří v srdci na věky.) Prokazuješ věrnost Jakobovi, milost Abrahamovi, jakož Jsi zaslíbil otcům našim za dnů pravěku.

מִי־אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעוֹבֵר עַל־פְּשָׁע לְשֹׂאֵרֵית גַּחְתָּו לֹא־הֶחְזִיק לְעַד אִפֹּו כִּי הִפִּין חֶסֶד הוּא: יְשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִבְבוּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצִּילוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם: וְכָל חַטָּאת עֲמֶךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אָמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֶדֶם:

modlí se מעריב jako v den všední (str. 242.), říká se však חוננתנו אתה הברלה nad kalichem jako v jiný konec svátku (str. 314.); připadá-li druhý den ראש השנה na pátek, modlí se מעריב jako v každý sabat, jen že neříká se מרליקין. O sabatu říká se קריאת התורה a אשרי ובא לציון po מנחה při שבת שובה se צדקתך צדק.

ובכז תז פחֶדֶד יי אלהינו על־כֹּל־
מַעֲשֵׂיֶךָ. ואימֶתֶךָ על־כֹּל־מַה־שֶּׁבִרְאִיתָ.
וירֹאֶיךָ כֹּל־הַמַּעֲשִׂים. וישִׁתְּחוּ לְפָנֶיךָ
כֹּל־הַבְּרוּאִים. ויעֲשׂוּ כָל־מַה־אֲמַרְתָּ.
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנו שְׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיִּדְעֵנו
יי אלהינו. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ. עֵז בְּיָדֶךָ.
וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כֹּל־
מַה־שֶּׁבִרְאִיתָ :

ובכז תז כבוד יי לעֲמֶךָ. תהִלָּה
לִירְאֶיךָ. ותִּקְוָה לְדוֹר־שִׁיךָ. ופִתְחוֹן־פֶּה
לְמַיְחֲלִים לָךְ. שְׂמֵחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׂשׂוֹן
לְעִירֶךָ. וצְמִיחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדֶךָ.
וְעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ :

ובכז צְדִיקִים יִרְאוּ וישִׂמְחוּ. וישִׁרִים
יעֲלוּזוּ. וחסִידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. ועוֹלָתָה
תִּקְפֹּץ־פִּיהָ. וְכֹל־הַרְשָׁעָה כֹּלָה כְּעֵשֶׂן
תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת אֲדוֹז מִן־
הָאָרֶץ :

ותִּמְלוֹךְ אֱתָה יי לְבִדְךָ עַל־כֹּל־
מַעֲשֵׂיֶךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

Modlitba v den smíření.

לערבית לשחרית ולמנחה.

כי שם יי אקרא קבו גדל לאלהינו: : fika 00 מנחה פרי

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. הלא הגדול הגבור והנורא.
אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות. ומביא גואל | לבני בניהם למען שמו באהבה.
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. קמעך אלהים חיים :

מך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים | אתה רב להושיע.
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה
כָּךְ. מְלַךְ מַמְיָת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה :

מי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוכר יצוריו
לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושִׁמְךָ קדוש. וקדושים בכל־יום
יהללוך סְלָה :

Bože náš a Bože otců našich! Nechť vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a buď povšimnuta, se zálibou slyšena, připomenuta a v paměti uchována památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného, syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusálema, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přízni, milosti a milosrdenství, k životu a míru v tento den smíření! Buď pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpomeň na nás o něm ku požehnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství ustrni se a buď nám milostiv, a smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

Bože náš a Bože otců našich! Promiň nám provinění naše v tento den (sabat u v tento den) smíření, setři a zablď poklesky a hříchy naše

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו. וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון קר עמך בית ישראל לפניך. לקלטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפרים הזה. וזכרנו יי אלהינו בך. לטובה. ופקדנו בך. לברכה. והושיענו בך. לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חיים וקיימים. ורחם עלינו והושיענו. כי אלהי עינינו. כי אל מלך חנון ורחום. אלהי אבותינו

מחל לעונותינו ביום (לשבת השבת הזה וביום) הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו והטאתינו מנגד

ובירושלים. עיר קדשך. ככתוב בדברי קדשך. ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הקלויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלה מבלעדך. ככתוב ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו. ורוממתנו מכל השונות. וקדשתנו במצותך. וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת) השבת הזה לקדשה ולמנוחה (ואת יום) הכפרים הזה. למחילה ולסליחה. ולכפרה וקמחלבו את כל עונותינו. מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce tento den (sabat u posvěcení a klidu a den) smíření ku prominutí, k odpuštění a smíření, abys prominul o něm všecka provinění naše, shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta.

Tobě v pravdě; neboť Ty odpouštíš Israeli a promájíš kmenům Ješurun po všecka pokolení, a kromě Tebenemáme krále, jenž (hříchy promájí a odpouští jako Ty. Pochválen budiž, Hospodine, králi, Jenž promájí a odpouští provinění naše a provinění lidu Svého, domu Israelského, a zahlazuje viny naše rok eo rok, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabata) Israel a den smíření!

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפדתם. באהבה תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך: ותתנונה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המהיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו נאלהי אבותינו לעולם ועד. צור תינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך וגספר תהלתך. על תינו

כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכך דור ודור ימבלעדך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה: ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש (השבת) ישראל ויום הכפורים:

od očí Svých, jakož praveno: Já, Já sám stírám poklesky tvé pro Sebe, a na hříchy tvé nevzpomínám. A dále: Setřel jsem jako mlhu poklesky tvé, a jako mračno hříchy tvé; navrať se ke mně, neboť jsem tě vykoupil. A dále: Nebo v ten den smíří vás, aby očistil vás; ode všech hříchů svých před Hospodinem očištění budete. (O sabatu: Bože náš a Bože otců našich! Měj zálibení v odpočinku našem!) Posvěť nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyt' nás z dobrotivosti Své a potěš nás pomocí Svou! (O sabatu: A popřej nám, Hospodine, Bože náš, v lásce a libosti sabatu Svého svatého, aby odpočinul o něm Israel, jenž světí jméno Tvé.) Očisti srdce naše, bychom sloužili

עיניך. באמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אכזר: ונאמר. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך. שובה אלי כי גאלתיך: ונאמר. כי ביום הזה יכפר עליכם. לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (לשבת אלהינו נאלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו משובך ושמחנו בישועתך. (לשבת ותגחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ונודחו בו ישראל מקדשי שמך.) וטהר לבנו לעבדך באמת.

neodvracej se od prosby naší!
Neboť nejsme tak drzí a zatvrzelí, abychom pravili před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich: Spravedliví jsme a nehrěšili jsme!
— Ano, hřešili jsme!

Provinili jsme se, nevěrně jednali jsme, násilně zkracovali jsme, mluvili jsme utrhačně, nepravost a bezbožnost páchali jsme, svévolnými byli jsme, utiskovali jsme, smýšleli jsme lež, radili jsme ku zlému, klamali jsme, posmívali jsme se, vzpouzeli jsme se, dráždili jsme, zprotivili jsme se, křivdili jsme, poklesli jsme, pronásledovali jsme, zatvrzelými byli jsme, bezbožně jsme činili, zvrhli jsme se, ohavně jednali jsme, bludnými byli jsme, k bludu sváděli jsme.

Odvrátili jsme se od příkázání Tvých a předpisů Tvých spasných a neprospělo nám to. Ty však jsi spravedlivý ve všem, co přišlo na nás;

תתעלם מַתְּחַנְתֵּנוּ שְׂאִין
אֲנַחְנוּ עֲוֵי פָנִים וְקִשְׁי־עֵרֶף
לוֹמְרִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
נֹאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא הָטָאנוּ אֶבְרָ
אֲנַחְנוּ הָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ.
גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ דוֹפִי.
הִעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
זָדְנוּ. הִמְסָנוּ. טָפְלָנוּ.
שָׁקַר. יַעֲצָנוּ רָע.
בִּזְבְּנוּ. לִצְנוּ. מָרְדְנוּ.
נִאֲצָנוּ. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. צָרְרָנוּ. קִשְׁיֵנוּ.
עָרְף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ.
תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ.
תַּעֲתֵעָנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שׁוּהָ לָנוּ:
וְאַתָּה צְדִיק עַל
כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי

הַמְּסֻרִים בְּיָדְךָ. וְעַל־נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל
נַפְסֶיךָ שֶׁבְכָל־יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְכָל־עֵת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַבְמֵיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל־כָּל־מַעַלְמֵינוּ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדֵךָ סְלָה. וַיִּהְלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמַּת.
הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֶאֱחָ לְהוֹדוֹת:

Pro מעריב.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּיָאוֹר
פְּנִיָּה. כִּי בְּאֹר פְּנִיָּה נִתְּ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.
עִמָּךְ תְּשִׁיִּים לְעוֹלָם
כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ
אֲדוּן לְכָל־הַשְּׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹמְךָ.

Pro טנחה a שהרית.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתָנוּ. וְאַל
Bože náš a Bože otců našich!
Nechat přijde před Tebe modlitba naše, a

Hřích, který spáchali jsme před Tebou z nevědomosti.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou hovorem retů.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou nemravností.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou veřejně nebo tajně.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou vědomě a lstivě.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou výrokem úst.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou podváděním bližního.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou hříšným smýšlením.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou porušením cudnosti.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou vyznáním úst.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou zneuctěním rodičů neb učitelů.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou svévolně neb z nedopatření.

על-חטא שחטאנו לפניך
בבלי דעת:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בבטוי שפתים:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בגלוי ערוות:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בגלוי ובסתור:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בדעת ובמזמה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בדבור פה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בהונאת רע:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בהרהור הלב:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בועידת זנות:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בדווי פה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בזלזול הורים ומורים:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בזדון ובשגגה:

nebot' dle pravdy Jsi jednal, ale my jsme bezbožnost páchali.

Co máme říci před Tebou, obyvateli výsosti! a co vypravovati před Tebou, trůnící v nebesích! ježto vše skryté i zjevné Ty znáš.

Ty znáš tajemství světa a nejhlubší skrytosti všeho života; Ty prozkoumáš všechny útroby těla a zpytuješ ledví i srdce. Žádná věc není skryta před Tebou, a nic není zastřeno před očima Tvýma.

A tak budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, bys očistil nás ode všech hříchů našich a prominul nám všechna provinění naše a odpustil nám všechny poklesky naše!

Hřích, který spáchali jsme před Tebou z donucení nebo z libovůle.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou zatvrzelostí srdce.

אמת עשית ואנחנו
הרשענו:

מה-נאמר לפניך יושב
מרום ומה-נספר לפניך
שוכן שחקים הלא כל-
הנסתרות והנגלות אתה
יודע:

אתה יודע רזי עולם.
ותעלומות | סתרי כל-חי:
אתה חופש כל-חדרי בטן
ובוחן כליות ולב: אין דבר
נעלם מפניך ואין נסתר מנגד
עיניך:

ובכן יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו.
שתכפר-לנו ער | כר-
חטאתינו. ותמחל-לנו על-
כר-עונותינו. ותסלח לנו
על-כל-פשעינו:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
באינס ובזדון:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
באמוץ הלב:

I hřích, který spáchali jsme před Tebou jídlem a pitím.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou úroky a lichvou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou vypínavostí.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou žvástem retů svých.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou záletným okem.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou pohledem pyšným.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou drzým čelem.

לעי Všecky ty hřichy, Bože odpouštějící, odpusť nám, promiň nám, očisti nás!

Hřích, který spáchali jsme před Tebou svržením povinností (náboženských).

I hřích, který spáchali jsme před Tebou odsuzováním (nespravedlivým).

Hřích, který spáchali jsme před Tebou pronásledováním bližního.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou závistí.

ועל-חטא שחטאנו לפניך
במאכל ובמשתה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בנשך ובמרבית:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בנמיית גרון:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בשיח שפתותינו:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בסקור עין:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בעינים רמות:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בעזות מצח:

ועל-בלם אלוה סליחות.
סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בפריקת על:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בפילולות:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בצדית רע:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בצרות עין:

Hřích, který spáchali jsme před Tebou násilím ruky.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou znesvěcením jména Božího.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou znečištěním retů.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou pošetilou řečí.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou náruživostí hříšnou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou vědomě i nevědomě.

לעי Všecky ty hřichy, Bože odpouštějící, odpusť nám, promiň nám, očisti nás!

Hřích, který spáchali jsme před Tebou lží a klamem.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou úplatností.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou posměchem.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou jazykem zlým.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou při koupi a prodeji.

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בחזק יד:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בחלול השם:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בטמאת שפתים:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בטפשות פה:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
ביצר הרע:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
ביודעים ובלא יודעים:

ועל-בלם אלוה סליחות.
סלח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בכחש ובקזב:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בכפת שחר:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בצון:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
בלשון הרע:

ועל-חטא שחטאנו לפניך
במשא ובמתן:

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí za vinu zjevnou nebo pochybnou.

I hříchy, pro které bychom byli zavini trest mrskání.

I hříchy, pro které bychom byli zavini čtyřicet ran.

I hříchy, pro které bychom byli zavini smrt rukou Boží (t. j. předčasnou).

I hříchy, pro které bychom byli zavini vyhlazení a bezdětnost.

I hříchy, pro které bychom byli zavini čtvero trestů smrti, soudem uložných :

וקמיה. Ukamenování, upálení, stětí nebo zardousení; pro příkazy kladné nebo pro příkazy záporné, buď si, že spojeno s tím nařízením konati je, aneb není spojeno s tím nařízením konati je, — jež jsou nám známy, a jež nejsou nám známy; známé nám (hříchy) již jsme vyslovili před Tebou a vyznali se Tobě z nich; a ty, jež nejsou nám známy, Tobě jsou známy a zjevné, jakož psáno jest: Skryté věci jsou Hospodina, Boha našeho;

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מבת מרהות :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם גרת וערירי :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין :

סקילה. שריפה. הונג. וחקק. על מצות עשה ועל

מצות לא-תעשה. בין שיש בה-קום | עשה. ובין שאין

בה קום עשה. את שגלויים לנו. ואת שאינם גלויים לנו.

את-שגלויים לנו. כבד אמרנום לפניך. והודינו לך

עליהם. ואת שאינם גלויים לנו. לפניך הם גלויים

וידועים. כבד שגאמר. הנסתרות ליי אלהינו.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou lehkomyslností.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou tvrdošijností.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou kvapností ku zlému.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou pomluvou.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou přísahou křivou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou nenávisť bezdůvodnou.

Hřích, který spáchali jsme před Tebou zpronevěrou.

I hřích, který spáchali jsme před Tebou v záchvatu mysli.

ועל Všecky ty hříchy, Bože odpouštějící, odpusť nám, promiň nám, očisti nás!

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí zápalnou.

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí za hřích.

I hříchy, pro které bychom povinni byli obětí větší nebo menší.

על-חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש :

ועל-חטא שחטאנו לפניך בקשיות עקף :

על-חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע :

ועל-חטא שחטאנו לפניך בקילות :

על-חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא :

ועל-חטא שחטאנו לפניך בשנאת הנם :

על-חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד :

ועל-חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב :

ועל-כלם | אלוה סליחות. סדח-לנו. מחל-לנו. כפר-לנו.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עלה :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת :

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד :

יְהַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי־לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַחְרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּבוּרָתְךָ
בְּיָרֵאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת: וְעֲרַבְהָ לִּי מִגְּנֹחַת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת:

תפלת מוסף ליום כפור.

כִּי שֵׁם יי אִקְרָא הֵנו גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָיו בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפְּזֵינִי בְּחַיִּים. וּכְתַבְנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |

zjevné pak věci jsou naše a
děti našich na věky, abychom
vykonávali všechna slova zá-
kona tohoto. —

Nebot Ty odpouštíš Israeli
a promíjíš kmenům Ješurun
po všechna pokolení, a kromě
Tebe nemáme krále, jenž
Tebe nemáme krále, jenž
(hříchy) promíjí a odpouští
jako Ty.

Bože můj! Dokud ne-
byl jsem stvořen, nebyl jsem
ničím, a nyní, kdy stvořen
jsem, jsem tolik, jako bych
nebyl stvořen; prach jsem za
života svého, tím více pak po
smrti své. Hle, stojím zde
před Tebou jako nádoba plna
hanby a potupy. Budiž vůle
Tvá, Hospodine, Bože můj a
Bože otců mých, abych nikdy
již nezhřešil, a co zhřešil jsem
před Tebou, vyhlad' milo-
srdenstvím Svým hojným, a-
však nikoliv bolestmi a nemo-
cemi zlými.

אֲדַהֵי | נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה.
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרֵי לְכָל תְּהִיָּה.
פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי. וְכָל־
הַחוֹשְׁבִים אֵלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּבָלְלָהּ
מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ: לְמַעַן |

וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־
עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה
סָלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלָן
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָרְל־הוֹר
וְדוֹר. וּמִכְּלָעֲרִיךְ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֲפָא
אַתָּה:

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֵא נוצַרְתִּי
אֵינִי כְדָאִי. וְעַכְשָׁיו שְׁנוֹצַרְתִּי
כְּאֵלוֹ לֹא נוצַרְתִּי. עַפְרֵי אֲנִי
בְּחַיִּי. כָּל וְחִמֵּר בְּמִיתַתִּי.
דְּרִי אֲנִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלֵי מְלֵא
בוֹשָׁה וּבְלִמָּה: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׂדָא אַחְטָא עוֹד.
וּמַה־שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מָרַק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא
עַל־יְדֵי יַסּוּרִים וְחִלָּים רָעִים:

אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי הומה
 קך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
 מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו
 לתוים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
 המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל-יום
 יהללוך פלה.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על-כל-מעשיך. ואימתך
 על-כל-מה-שבראת. וייראוך כל-המעשים וישתחוו
 לפניך כל-הברואים. ויעשו כדם אגדה אחת. לעשות
 רצונך בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלטן
 לפניך. עז בידך. וגבורה בימינך. ושמך נורא על-
 כל-מה-שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה
 לדורשיך. ופתחון-פה למיחלים לך. שמחה לארצך
 וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. געריבת
 נר לבן-ישי משיחך. במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו. ותסידים
 ברנה יגילו. ועולתה תקפיץ-פיה. וכד-הרשעה פלה
 בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת אדון מן-הארץ:
 ותמלוך אתה יי לברך על-כל-מעשיך. בחר
 ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר קדשך. ככתוב
 בדרבי קדשך. ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר
 ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדיך.
 ככתוב ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש
 נקדש בצדקה. ברוך אתה יי המלך הקדוש:
 אתה בחרתנו מכל-העמים. אהבת אותנו. ורצית
 בנו. ורוממתנו מכל-הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
 וקרבתנו מלבנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
 עלינו קראת:

ותתן-לנו יי אלהינו באהבה את-יום
 השבת נזה לקדשה ולמנוחה ואת-יום) הכפרים הזה.
 למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל-בו
 את-כל-עונותינו. מקרא קדש זכר
 ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
 מעל אדמתנו. ואין אנחנו יכולים לעשות
 חובותינו בבית בחירתך. בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמך עליו. מפני היר
 שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מקפניך.
 יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן.
 שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמיך הרבים. ותבנהו מהרה ותגדל
 כבודו: אבינו מלכנו. גלה כבוד
 מלכותך עלינו מהרה. והופע והנשא

skopce jednoho, beránků ročních sedm, bezvadnými at' jsou vám.

ומנחתם A obět' suchou i mokrou k tomu, jak udáno: Tři desetiny při býku, dvě desetiny při skopci, desetinu při beránku, a víno k oběti mokré příslušné, a kozla ku smíření, a dvě ustavičné oběti dle předpisu jejich.

לשבת ושבת ובימים השבת ושבת וקראי ענג. עם מקדשי שביעי. בלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. תמידת ימים אלו קראת. זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום (לשבת השבת הזה וביום) הכפרים הזה. מחה והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך. כאמור אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך לא-אזכור: ונאמר. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך. שובה ידי כי נאלתיך: ונאמר. כי ביום הזה יכפר עליכם. דטהר אתכם

אחד. בבשים בני שנה שבעה. תמימם יהיו לכם:

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאילועשרון לכבש. ויין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

עלינו. לעיני כל-חי. וקרוב פזורנו מבין הגוים. ונפוצותינו כנים מירכתי-ארץ. וקהיאנו לציון עירך ברנה. ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את-קרבת חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם: ואת-מוסף (לשבת מוספי יום השבת הזה) יום הכפרים הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על-ידי משה עבדך. מפי כבודך כאמור:

לשבת וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסקה: זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:

ובעשור לה' קדש השביעי הזה מקראי קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם כל-מלאכה לא תעשו: והקרבתם עלה ליי ריחניח פר בין-בקר אחד. איל

A v desátý den téhož měsíce sedmého shromáždění svaté míti budete a půst uložíte sobě; žádné práce nekonejte. Obětovati budete v obět' zápalnou Hospodinu k libé vůni býka mladého jednoho,

מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (לשבת
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו
 משובך ושמחנו בישועתך. (לשבת והנהילנו
 יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ונגדו בו ישראל
 מקדשי שמך). וטהר לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי
 ישראל בכל דור ודור ומבלעדך אין לנו
 מלך מוחל וסולח אלא אתה: ברוך
 אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו
 ולעונות עמו בית ישראל. ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על-
 כלהארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום
 הכפורים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
 העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראלותפלתם. באהבה
 תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:
 ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי המחזיר שכנינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא
 לדור ודור גודל לך וגמול תהלתך. על חיינו המסורים

ברוך. ועל-גשמותינו הסקודות לך. ועל נפיק שבכל-
 יום עמנו. ועל-גפלאותיך וטובותיך שבכל-עת ערב
 ובקר וצהרים. המשוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי
 לא תמו חסדיך. מעולם קנינו לך:

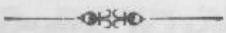
ועל-כךם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם
 ועד:

וכתוב לחיים טובים כד-בני בריתך:
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת.
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המשוב
 שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו
 ועל-כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור
 פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
 ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
 וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת
 ובכל-שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
 גזר ונכתב לפניך אנחנו וכל-עמך
 בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
 ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך Str. 356.

תפלת נעילה.

שמנה עשרה ; Modli se str. 221, pak následující ;
שמינה עשרה ; i když se neříká, i když na sabat připadá.

כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפסח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. הלא הגדול הגבור והנורא.
אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות. ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וחתמנו
בספר החיים. למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים | אתה רב דהושיע:
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו
לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללוך סלה :

ובכן תן פתוך יי אלהינו על-כל-

מעשיך. ואימתך על-כל-מה-שבראת.
וייראוך כל-המעשים. וישתחוו לפניך
כל הברואים. ויעשו כקם אגדה אחת.
לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו
יי אלהינו. שהשלטן לפניך. עז בידך.
וגבורה בימינך. ושמוך נורא על-כל-
מה-שבראת :

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה
ליראיך ותקנה לדרשיך. ופתחון פה
למיחלים לך. שמחה לארצך. וששון
דעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך.
ועריכת נר לבן-ישי משיחך. במהרה
בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים
יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה
תקפץ פיה. וכל-הרשעה בקה בעשן
תכלה. כי תעביר ממשלת זרון מן
הארץ :

ותמלוד | אתה יי לבדך. על-כל-
מעשיך. בדהר ציון משכן כבודך.
ובירושלים | עיר קדשך. בכתוב בדברי-

קִדְשָׁךְ. יְמַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאִין אֱלוֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ. כִּפְתוּב וַיִּגְבַּה יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.
כְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־
הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
מִלִּפְנֵי לַעֲבוּרֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם
(ולשבת השפעת הנה לקדשה ולמנוחה ואת־יום) הַכִּפָּרִים
הַזֶּה. לְמַחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה
וְלִמְחֹל־בוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. מִקְּרֹאֲךָ קִדְשׁ
זְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קִדְשָׁךְ. וְזָכְרוֹן כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפָּרִים הַזֶּה. זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה.

וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ. לְבָרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים: וּבְדָבָר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם אֶעֱלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ הַנּוֹן וְרַחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם (השפעת הנה וביום) הַכִּפָּרִים הַזֶּה. מְחַה
וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנְּגֵד עֵינֶיךָ.
כְּאִמּוֹר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ
לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא־אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר.
מְחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן חַטָּאתֶיךָ.
שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִתֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי־בְיוֹם
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטָּאתֵיכֶם לְפָנַי יי תִּטְהַרְוּ: (אלהינו ואלהי

אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן
חֻקֵּנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שְׂבַעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וּשְׂמַחְנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ. (וְחַנּוּחֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שֶׁפֶת
קִדְשֶׁךָ וַיִּנְחֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְּדָשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבְנוֹ
לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל.
וּמְחַלֵּן לְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דֹּר וָדֹר.
וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח.
כְּרוּךְ אַתָּה יי. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלַח
לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

ומעביר אשמותינו בכל-שנה ושנה.
מלך על-כר-הארץ מקדש (השבת ו) ישראל
ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחוינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך. שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא להור ודור
נודה לך וגם שרתה לך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל-
גשמותינו הפקודות לך.
ועל-נפיק שבעל-יום עמנו.
ועל-נפלאותיך וטובותיך
שבעל-ערת ערב ובקר
וצהרים. השוב. כי לא-כלו
רחמיך. והמרחם. כי לא תמו
חסדיך. מעולם קנינו לך:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא להור ודור
נודה לך וגם שרתה לך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל-
גשמותינו הפקודות לך.
ועל-נפיק שבעל-יום עמנו.
ועל-נפלאותיך וטובותיך
שבעל-ערת ערב ובקר
וצהרים. השוב. כי לא-כלו
רחמיך. והמרחם. כי לא תמו
חסדיך. מעולם קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד
לעולם ועד:
וחתום לחיים טובים כל-בני בריתך:

וכל החיים יזרוך סלה ויהללו את-שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי השוב
שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברבנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים.
אהבת חסד. וצדקה וברכה. ורחמים וחיים ושלום.
טוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת
יבכל-שעה בשלומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונחתם לפניך אנחנו וכל-עמך
בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל
תתעדם מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי-ערה
לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו. בנדנו. גזלנו. דברנו דופי.
העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו
שקר. יעצנו רע. בזבנו. לצנו. מרדנו.
נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו.
קשינו ערה. רשענו. שחתנו. תעבנו.
תעינו. תעתענו:

Co máme říci před Tebou, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich? Nejsou-li všichni rekové jako nic před Tebou? a mužové slavní jako by tu nebyli, a moudří jako bez vědění, a rozumní jako bez rozumu? Nebo četné činy jejich jsou nicotné, dnové jejich života jako marnost před Tebou, a přednost, kterou má člověk před zvířetem, není ničím, nebo všecko jest marnost.

אתה Ty však jsi významenal člověka od prapočátku a za hodna ho uznal, státi před Tebou; neboť kdo smí říci Tobě: „Co činiš?“ A je-li kdo zbožným-co tím dává Tobě? I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce tento den smíření jako lhůtu prominutí a odpuštění všech provinění našich, abychom vzdalovali od křivdy ruce své a navrátili se k Tobě, vykonávati ustanovení vůle Tvé srdcem celým. Ty pak v milosrdenství Svém hojném smiluj se nad námi, neboť nemáš zalíbení ve zkáze světa, jakož praveno: Hledejte Hospodina, ježto dá se nálezi; vzyvejte Ho, ježto blížkým jest! A dále: Opustiž bezbožný cestu svou a muž nepravosti myšlenky své, a navrátiť se

גְבוּרַתְנוּ מִה־נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא
כָּל־הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ
וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ נְחַכְמִים
כְּבָלֵי מִדָּע וּנְכוֹנִים כְּבָלֵי
הַשֶּׁבֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהִי
וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ
וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה
אִין כִּי־הִבֵּל הִבֵּל:

אתה הַבְּדִלְתָּ אֲנוֹשׁ מֵרֹאשׁ
וּתְבִירָהוּ לַעֲמוּד לְפָנֶיךָ: כִּי
מִי יֹאמֶר־לְךָ מִה־תִּפְעַל־
וְאִם יִצְדַק מִה־יִתֵּן לָךְ: וְתִתֵּן
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־
יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קַץ וּמְחִילָה
וּסְלִיחָה עַד כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
לְמַעַן נַחְדֵּל מִעֲשֵׂק יָדֵינוּ
וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חַסְדֵּךְ
רְצוֹנָךְ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלֵם: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ
כִּי לֹא תִחַפְּזֵנוּ בְּהַשְׁתַּתַּת
עוֹלָם. שְׁנֹאמַר דְּרָשׁוּ יי
בְּהַמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ
קָרוֹב: וְנֹאמַר יַעֲזֹב רָשָׁע
דַּרְבּוֹ וְאִישׁ אָנוּן מִחֲשַׁבְתּוֹ

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי
אַמֶּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
מִה־נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמִה־
נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־
הַנְּסֻתָרוֹת וְהַנְּגָלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:

אתה Ty podáváš ruky vinníkům, a pravice Tvá jest vztažena, by přijala kajicné. I naučil Jsi nás, Hospodine, Bože náš, vyznávati před Tebou všechna provinění naše, bychom vzdalovali od křivdy ruce své, a Ty nás přijmeš pro pokání úplné před Tebou jako oběti ohnivé a libovonné, podle slov Svých, jež Jsi pronesl. Nekonečné byly by oběti ohnivé za provinění naše, a nesčetné byly by oběti libovonné za viny naše. Ty však víš, že konec náš jest červ i mol, protož tak často nám odpouštíš. Co jsme my? co jest život náš? co pobožnost naše? co zásluhy naše, co jest pomoc naše? co naše síla i zdatnost?

אתָּה נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים
וַיְמִינָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׂבִים
וְתִלְמִדְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ לְהִתְנַדְּוֹת
לְפָנֶיךָ עַד כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ
לְמַעַן נַחְדֵּל מִעֲוִשְׂק יָדֵינוּ.
וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ בְּאִשִּׁים וּבְנִיחוּחִים
לְמַעַן דְּבַרְיָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ.
אִין קַץ לְאִשֵׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאִין
מִסְפָּר לְנִיחָחֵי אֲשִׁמְתֵינוּ
וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאִתְרִיתָנוּ רַמָּה
וְתוֹלַעַה לְפִיכָךְ הִרְבִּיתָ
סְלִיחָתְנוּ. מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ
מָה חֲסִדְנוּ מִה־צְדָקוֹתֵינוּ
מִה־יְשׁוּעָתְנוּ מִה־כֹּחֵנוּ מִה־

אָנִי בְּחַיֵּי. קַל וְחָמַר בְּמִיתָתִי. הֲרִי אָנִי
 לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלִמָּה: יְהִי
 רְצוֹן מִקְּפִנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂדֵא אַחֲטָא עוֹד. וּמָה שְׂחַטְאֲתִי לְפָנֶיךָ
 מְרַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲבָל לֹא עַל־
 יְדֵי יְסוּרִים וְחֲלָים רָעִים:

אֱלֹהֵי אֲנִי גַצוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתַי מְדַבֵּר מְרָמָה. וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה. פִּתַח לִפִּי בְּתוֹרָתְךָ.
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדּוּף נַפְשֵׁי. וְכֹל־תְּחַוֵּשְׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרָה הַפֵּר
 עֲצָתָם וּמְקַלְלֵי מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן
 יִתְקַצֹּץ יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרְצוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיזוֹן לִפְנֵי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִקְּפִנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְתֵן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גַּעֲבָדְךָ
 בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת: וְעַרְבָה לִי מִנְחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת:

k Hospodinu, i smiluje se nad ním, -- a k Bohu našemu, neboť častokrát odpouští. A Ty, ó Bože odpouštějící, jsi milostivý a milosrdný, shovívavý a plný milosti a věrnosti a velmi dobročinný! Ty máš zalíbení v pokání bezbožných a nežádáš smrti jejich, jakož praveno: Rei jim: Živ jsem Já! dí Pán Bůh, že nežádám smrti bezbožného, nýbrž aby se odvrátil bezbožný od cesti své a živ byl! — Odvratte se, odvratte se od cest svých špatných! proč pak chcete zemřít, dome Israel-ský? A dále: Což pak žádám smrti bezbožného, dí Pán Bůh — a ne raději, aby se odvrátil od cest svých a živ byl? A dále: Neboť nežádám, aby zemřel, kdo smrti vinen jest, dí Pán Bůh — navratte se tedy a živi buďte! Neboť Ty odpouštíš Israeli a promíjíš kmenům Ješurun všecka pokolení, a kromě Tebe nemáme krále, jenž (hřích) promíjí a odpouští,

וַיֵּשֶׁב אֱלֹהֵי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל־
 אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּחַ:
 וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנוּן
 וְרַחוּם אַרְךָ אַפְּסִים וְרַב־חֶסֶד
 וְאַמֶּת וּמְרַבֶּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה
 אֶתְּךָ בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאִין
 אֶתְּךָ חֶפֶץ בְּמִיתָתָם. שְׂנֵאמַר
 אָמַר אֱלֹהֵם חִי־אָנִי נְאֻם
 אֲדֹנָי אֱלֹהִים אִם־אֶחְפֵּץ
 בְּמוֹת הַרְשָׁע בִּי־אִם־בְּשׁוּב
 רְשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה. שׁוּבוּ
 שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הַרְעִים וְלִמָּה
 תָּמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֵאמַר
 הַחֶפֶץ אֶחְפֵּץ מוֹת רְשָׁע
 נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים הֲלֹא
 בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחִיָּה. וְנֵאמַר
 כִּי לֹא אֶחְפֵּץ בְּמוֹת הַיָּמָת
 נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ
 וְחִיו. כִּי אֶתְּךָ סִלְחָן לְיִשְׂרָאֵל
 וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
 דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אִין
 לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהֵי עַד שְׂלֵא נּוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאֵי.
 וְעַכְשָׁו שְׁנוֹצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נּוֹצַרְתִּי. עֲפֹר

světla tato jsou posvátná, a není nám dovoleno používatí jich, leč dívati se na ně pouze, abychom děkovali a chválu pěli jménu Tvému velikému za divy a zázraky Tvé a za pomoc Tvou.

זמר לחנוכה.

מעוז Tys, Bože, hradem spásy nám,

Tvou slávu opěváme;
ó zbuduj opět svatý chrám,
tam díky Tobě vzdáme.
Až nepřítel pokoříš,
jenž zhubil naši drahou říš':
pak v nadšení
při svěcení
svou píseň zazpíváme.

מָה רָעוּת Mám duše strastí zažila,
můj duch se hořem soužil;
mou sflu práce znavila,
když Egyptu jsem sloužil.
Tvá ruka plna dobroty
nás vyprostila z roboty;
a Faraon
měl strašný skon —
do moře se pohroužil.

דָּבִיר Zem svatou dal mi za
podíl,
však klidu jsem tam neměl;
neb nepřítel¹⁾ mne vypudil,
že modlám jsem se klaněl.
Že nicotné jsem bohy ctil,
do zajetí jsem veden byl;
však koncem let
do vlasti zpět
mne přivedl Zorobabel.

¹⁾ Nebukadnezar.

הַנְּרוֹת הַלְלוּ קִדְשׁ הָיָה. וְאִין לָנוּ
רְשׁוּת לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן אֱלֹהִים
לְרֵאוֹתָם בְּלִבָּד. כִּדְבִי לְהוֹדוֹת
וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל נִסֶּיךָ
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ:

מְעוֹז צוֹר יִשׁוּעָתִי לְךָ
אֵיךְ לְשִׁבְחָתְךָ תִּבְנוֹן בַּיִת
תִּפְלֵתִי וְשֵׁם תּוֹרָה נִזְבַּחַתְךָ.
לְעֵת תִּכְיִן מִטְבַּחַתְךָ מִצָּר
הַמְּנַבַּח. אִזּוֹ אֶגְמֹר. בְּשִׁיר
מְזֻמֹּר. חֲנֻכַּת הַמְּזֻבָּח:

רְעוֹת אֲשֶׁר בָּעָה נַפְשִׁי. כִּיגוֹן
בוֹחֵי בְלָהָה. חַי מְרֹרוֹ בְּקוֹשֵׁי
בְּשִׁעְבוֹד מַלְכוּת עֲגֻלָּה.
וּבְיָדוֹ הַגְּדֻלָּה. הוֹצִיא אֶת-
הַסְּגֻלָּה. חֵיל סָרְעָה. וְכָל-
יָרְעוּ. יָרְרוּ כְּאֶבֶן בְּמִצוֹלָה:

דְּבִיר קִדְשׁוֹ הֵבִיאֵנִי. וְגַם
שֵׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וּבָא נוֹגֵשׁ
וְהִגְלֵנִי. כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּין
רָעַל מִסָּבְתִי. בְּמַעַט
שָׁעַבְרְתִּי. קִין בְּבָל. זָרְבָבֶל.
רָקִץ שְׁבָעִים נוֹשְׁעָתִי:

סדר חנוכה.

Modlitby při rozsvěcování světél chanukových.

Pravý čas k rozsvěcování světél chanukových jest, když nastává noc; jestliže chvíle ta již minula, rozsvěcuje se za noci.

V pátek rozsvěcují se dříve světla chanuková a pak sobotní. Před rozsvěcováním světél chanukových říkají se tyto *ברכות*.

ברוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil rozsvěcovati světlo chanukové.

ברוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž konal divy za otce naše za oněch dnů v této době.

V první předvečer říká se také *שהחינו*; kdo toho však opominul, říká to v onen večer, kdy si na to vzpomene.

ברוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nám popřál dožítí se a dočkati se a dosáhnouti doby této.

V první předvečer rozsvěcuje se jedno světlo na pravé straně svícnu osmiramenného (*מנירה*); v druhý předvečer a v každý následující rozsvěcuje se vždy nejdřív ono světlo, jež v ten večer přibýlo.

(Po rozsvícení prvního světla říká se toto:)

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֲנוּ מְדַלְקִין עַל הַנְּסִים. וְעַל הַנִּפְלְאוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעֵשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה. עַל-יְדֵי פְתִיחַת הַפְּדוּשִׁים. וְכָל שְׁמַנְתַּיִם חֲנֻכָּה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלַחְנֻכָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׁעֵשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזֶמַן
הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׁהַחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהִגִּיעֵנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:

הַנְּרוֹת הַלְלוּ אֲנוּ מְדַלְקִין עַל הַנְּסִים. וְעַל הַנִּפְלְאוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שְׁעֵשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה. עַל-יְדֵי פְתִיחַת הַפְּדוּשִׁים. וְכָל שְׁמַנְתַּיִם חֲנֻכָּה.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž konal divy za otce naše
za oných dnů v této době.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nám popřál dožítí se a
dočkati se a dosáhnouti doby
této.

Pe přečtení Megily

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž vedl spor náš a hájil
právo naše a vykonal pomstu
naši a dal odplatu všem ne-
přátelům života našeho a
ztrestal za nás odpůrce naše.
Pochválen budiž, Hospodine.
Jenž ztrestal za lid Světj Is-
raelský všecky odpůrce jeho,
všemohoucí ochránce!

Purim ráno neříká se **אשר הניא**,
kde však neříkají se **פיוטים**;
אשר הניא ráno **פיוטים** říká se i ráno

Jenž zmařil radu po-
hanů a zrušil úklady lstivé —
když povstal proti nám člověk
bezbožný, potomek zpupný z
potomstva Amalek, jenž byl
pyšný na své bohatství a
sám si vykopal jámu, neb
velikost jeho nastrojila mu
léčku. Domníval se, že chytí
(jiného), a byl chycen sám,
smýšlel zahubiti — a byl

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

říká obec i kantor toto:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הרב את-ריבנו והדן
את-דיננו והנוקם את-נקמתנו
והמשלם גמול לکل אויבי
נפשנו והנפרע לנו מצרינו:
ברוך אתה יי הנפרע לעמו
ישׂראל מכל-צריהם האל
המושיע:

אשר הניא עצת גוים.
ויפר מחשבות ערומים:
בקים עלינו אדם רשע. נצר
ודון מוצע עמלק: נאח
בעשרו וברה לו בור. ונדלתו
יקשה לו לכד: דמה בנפשו
לקבוד ונלבד. בקש
להשמד ונשמד מהרה:

By vrchol cedry¹⁾ pode-
tal,
zlý Haman napjal síly;
síl záhuby však sobě tkal
a pokořen byl v čhvíli;
neb Mardochej v nach ob-
lečen,
a Haman sám pak oběšen.
Tak skončil rob —
a k němu v hrob —
mu syny uložili.

Řek²⁾ na mne krutě dorá-
žel
za Hasmonejských³⁾ věku;
mé silné věže porážel
a zmařil olej v vzteku;
však, ejhle! džbánek jeden
zbyl,
ten na osm dní vystačil;
a zázrak ten
po dnešní den
lid slaví písní vděků.

ברכות קומת ברוש. בקש
אנגי בן המדתא. ונהיתא לו
קפח ולמוקש. ונאורתו
נשפתה. ראש ימיני נשאת.
ואויב שמו מחית. רוב בניו
וקניניו. על העץ תלית:
יונים נקבצו עלי. אזי בימי
חשמנים. ופרצו חומות
מגדלי. וטמאו כל-השמים.
ומנותר בנקנים. נעשה גם
לשושנים. בני בניה. ימי
שמונה. קבעו שיר ורננים:

חשוף ורוע קדשה. וקרב קן הישועה. נקום נקמת דם
עבדיך. מאמה הרשעה. פי ארבה לנו הישועה. ואין קן לימי
הרעה. דחה אדמון בצל צלמון. והקם לנו רועה שבועה:

סדר פורים

V předvečer פורים a ráno říká kantor před předčítáním Megily
ברכות (מנרה) následující tři

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svými a nám nařídil čtení
Megily (knihy Ester).

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו
במצותיו וציונו על-מקרא
מגלה:

¹⁾ Mardochej, dle talmudického výkladu Izaiáše 55, 18. —
²⁾ Antiochus Epifanes, král Sýrský, jenž byl původu řeckého a zaváděl řecký jazyk a mrav. — ³⁾ To bylo původní příjmení Makkabejských.

svá otevřeli všickni obyvatelé světa, že los Hamanův obrátil se v náš svátek losů. Spravedlivý byl zachráněn z ruky bezbožného, nepřítel vydán za život jeho. Ustanovili proto slaviti Purim a radovati se každého roku. Hleděl Jsi k modlitbě Mardocheje a Estery — Haman a synové jeho na šibenici skončili.

ושנת Lilie Jakobova plesala a radovala se, když spatřila v nachu Mardocheje. Spásou jejich byl Jsi povždy a naději jejich po všecka pokolení, aby oznameno bylo, že doufající v Tebe nebudou za hanbeni, a nebudou potupeni nikdy, kdož důvěřují v Tebe. Zlořečen budiž Haman, jenž smýšlel zahubiti mne! Požehán Mardochej Jehudský! Zlořečena budiž Zereš, žena odpůrce mého! Požehnána budiž Ester, ochránitelka má! I Charboni bud' vzpomenuto k dobrému!

פָּתְחוּ כָּל-יְיֹשְׁבֵי תְּבֵלָה. כִּי פֹר הַמָּן נִהְפָּךְ לְפִוְרָנוּ: צַדִּיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע. אוֹיֵב נִפְּן תַּחַת נִפְשׁוֹ: קִיְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פְּוִרִים. וְלִשְׁמוֹת בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֶת-תַּפְּסַלַת מָרְדֳּכָי וְאֶסְתֵּר. הַמָּן וּבְנָיו עַל-הָעֵץ תְּלִיתָ:

ושנת יעקב צהלה ושמחה. בראתם יחד | תכלת מרדכי: תשועתם היתה לנצח. ותקנתם בכל-דור ודור: להודיע שקל-קניד לא יבושו. ולא יבלמו לנצח כל-החוסים בד: ארור המן אשר בקש לאבדי. ברוד מרדכי היהודי. ארוכה ורש אשת מפחיד. ברוכה אסתר בעדי. וגם מרבונה וכור לשוב:

zahuben brzy. Haman obnovil nenávisť otců svých a probudil nepřátelství bratrů¹⁾ u dětí, a nebyl pamětliv milosrdenství Saulova, jehož slitování nad Agagem zrodilo nepřítele. Zamýšlel bezbožný vyhladiti spravedlivého, však upadnul nečistý v ruku čistého. Milost (Boží) setřela poblouzení otčovo, bezbožný však množil hřích ke hříchům svým. Choval v srdci svém úklady lstivé a zaprodal se skutku zlému. Ruku svou vztáhl na posvěcené Bohem, peníze své dal, aby vyhladil památku jejich. Když spatřil Mardochej, že vzplanul hněv a rozkazy Hamanovy že ohlášeny byly v Susan: oděl se v pytel, počal bédovati, ustanovil půst a usednul v popel. Kdo tu povstane, aby smířeno bylo poblouzení, a prominut byl hřích provinění otců našich? Prut vypučel z palmy, hle! Myrta²⁾ povstala, by probudila spící³⁾. Komorníci její spěchali k Hamanovi, by ho napojili vínem z jedu draků. Povýšil se svým bohatstvím a klesnul svou bezbožností; postavil jemu (Mardocheovi) šibenici — a byl sám pověšen na ní. Ústa

הַמָּן הוֹדִיעַ אֵיבַת אַבוֹתָיו. וְעוֹרֵר שְׂנֵאת אֲחִים לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל. כִּי בְדַמְּלָתוֹ עַל אֲנָג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק. וְנִלְכַּד טָמֵא בְיַד טָהוֹר: חָסַד גָּבַר עַל שְׂנֵנַת אָב, וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאוֹ: טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמָיו. וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוֹשֵׁי אֱל. כַּסְּפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זְכָרָם: בְּרֵאוֹת מָרְדֳּכָי כִּי יֵצֵא קֶצֶף. וְדַתִּי הַמָּן נִתְּנָו בְּשׁוֹשָׁן: לְבַשׁ שֵׁק וְקִשֶׁר מִסָּפֵד. וְגִזַּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶס: מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה. וְלִמְחֹל חֲטָאת עוֹן אַבוֹתֵינוּ: גַּץ פָּרַח מְלוּלָב. הֵן הִרְסָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יִשְׁנִים: סְרִיסָה הִבְהִילוֹ לְהַמָּן. לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֲמַת תַּנְיִנים: עָמַד בְּעֲשָׂרוֹ וְנִפְּלָ בְּרָשָׁעוֹ. עִשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו: פִּיהֶם

¹⁾ Jakoba a Ezaua. — ²⁾ Ester, jež také הרסה slula. — ³⁾ by zásluhu praotců osvěžila.

nám a nebude scházeti nám potrava na věky věkův, pro jméno Jeho veliké; neboť On žíví a zapopatruje vše a činí dobře všemu a připravuje potravu všem tvorům Svým, jež stvořil. Pochválen buď, Hospodine, Jenž žíví vše.

נודה Děkujeme Tobě, Hospodine, Bože náš, že Jsi udělil otcům našim zemi libeznou, dobrou a prostornou, že Jsi nás vyvedl, Hospodine, Bože náš, ze země Egyptské a vysvobodil nás z domu otroctví, a za smlouvu Tvou, kterou Jsi zpečetil na těle našem, a za učení Tvé, jemuž Jsi nás naučil, a za Tvé zákony, jež Jsi nám oznámil, za život, přízeň a milost, jimiž

ואל יהסר לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל-בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי ה' ה' את-הכל: נודה לך יי אלהינו על שהנחת לאבותינו ארץ המדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל-בריתך שחתמת בבשרנו ועל-תורתך שלמדתנו ועל-חקיך שהודעתנו ועל-חיים חן וחסד שהוננתנו

ברכת המזון

Modlitba po jídle.

Když tři osoby mužské, přes 13 roků staré, u stolu sedí, koná se společná modlitba po jídle, při níž jeden modlí se hlasitě. To nazývá se מזומן.

Předříkávající praví:

רבותי Modleme se!

Přítomní odpovídají:

יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:

Předříkávající:

ברשות - נברך (אלהינו) שאכלנו משלו:

Přítomní odpovídají:

ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

Předříkávající opakuje ברוך וכו'.

Pochválen buď a pochváleno bud' jméno Jeho!

ברוך Pochválen buď, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž žíví svět celý v dobrotivosti Své; v přízni, milosti a milosrdenství On dává chléb všemu tělu, nebo věčně trvá milost Jeho. A pro dobrotivost Jeho velikou nikdy nescházela

Bez מזומן vkládá se:

(ברוך הוא וברוך שמו:)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ה' את העולם כלו בטובו בחן בחסד וברחמים הוא נותן להם לכל בשר כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא-חסר לנו

sídlem velebnosti Své, i nad královstvím domu D a v i d a, Pomazaného Svého, i nad domem velikým a svatým, nad nímž vysloveno jméno Tvé. Bože náš, Otče náš! ved' nás, živ nás, zapaťruj nás a zachovej nás a uvolni nám, zbav nás, Hospodine, Bože náš, brzy všech útrap našich! Ó, nedejž, bychom potřebovali daru z rukou lidských, ani půjčky jejich, nýbrž jen ruky Tvé plné, otevřené, svaté a štědré, bychom nebyli zahanbeni a potupeni na věky věkův.

○ sabatu vkládá se רצה.

רצה Měj zalíbení, posilnití nás v příkazech Svých a v příkazu dne sedmého, tohoto sabatu velikého a

וְעַל-מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחָךָ וְעַל-הַבַּיִת
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו:
אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעֲנוּ
זִוְנֵנוּ פָּרַנְסֵנוּ וְכִלְכַּלְנוּ
וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַחְנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
מִכָּל-צָרוֹתֵינוּ. וְנָא
אֵל-תִּצְרֵיכֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי
מִתְנַת בְּשַׁר וָדָם וְלֹא
לִידֵי הַלְוָאתָם כִּי
אִם-לִידֵיךָ הַמְּלֵאכָה
הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַרְחֵבָה שְׁלֹא נִבְוֵשׁ
וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם
וָעֶד:

רצה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
הַמְּצוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
בְּשִׁבְעֵי הַשָּׁבָת הַגָּדוֹל:

Jsi nás oblažil, a za požívání potravy, kterouž živíš a zapaťruješ nás stále, v každý den, v každou dobu a v každou hodinu.

וְעַל אֲכִילַת מְזוֹן
שָׂאתָה זֶן וּמְפָרְנִים
אוֹתָנוּ תָּמִיד בְּכָל-
יוֹם וּבְכָל-עֵת וּבְכָל-
שָׁעָה:

O Chanuka a Purim vkládá se zde על הנסים על na str. 88.

A za všechno to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a velebíme Tě; pochváleno budiž jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův, jakož psáno jest (V. kn. Mojž. 8, 10.): Když se najíš a nasytíš, velebíti budeš Hospodina, Boha svého, za zemi dobrou, kterouž dal tobě. Pochválen budiž, Hospodine, za zemi a za potravu!

Smiluj se, Hospodine, Bože náš, nad Israelem, lidem Svým, a nad Jerusalémem, městem Svým, a nad Sionem,

וְעַל-הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ
יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד: כִּכְתוּב וְאֲכַלְתָּ
וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַת אֶת-
יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן
לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל-
הָאָרֶץ וְעַל-הַמְּזוֹן:
רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל-
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל-
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל-
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ

(O pasah:) svátku nekvašených chlebův.

(O svátku týdne) svátku týdne.

Bud' pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpomeň na nás o něm ku požehnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství ustrni se a bud' nám milostiv, a smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

A zbuduj Jerusálém, město svaté, brzy za našich dnů! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž zbuduje v milosrdenství Svém Jerusálém! Amen!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Všemohoucí, otče náš, králi náš, Nejmoenější náš, stvořiteli náš, vykupiteli náš, tvůrce náš, Svatý náš, Svatý Jakobův, pastýři náš, pastýři Israele, králi, Jenž jest dobrotivý a činí dobře všemu každého dne; On činil dobře, On činí dobře, On bude dobře činiti nám. On oblažil nás, On oblažuje nás, On oblaží nás po-

לססח חג המצות

לשבעות חג השבועות

הַזֶּה. וְזָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ.
לְטוֹבָהּ, וּפְקָדָנוּ בּוֹ. לְבִרְכָהּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ. לְחַיִּים. וּבְדָבָר
יְשׁוּעָה וּרְחָמִים. חוּם וְחֶנֶן.
וְרַחֵם אֶלְרֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר
הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ בְנֵה בְרַחֲמֵינוּ
יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מְלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ
מַלְכֵנוּ אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גּוֹאֲלָנוּ
יוֹצֵרָנוּ קְדוֹשָׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב
רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמְלֶךְ
הַטוֹב וְהַמְטִיב לְכָל שְׂבָכָה—
יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא
מְטִיב הוּא יוֹטִיב לָנוּ. הוּא
גּוֹמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא

svatého; neb tento den — velikým a svatým jest před Tebou, by se odpočívalo o něm a klidu poživalo o něm v lásce dle příkazu vůle Tvé. Dle vůle Své popřej nám klidu, Hospodine, Bože náš, by nebylo souzení, zármutku a vzdychání v den odpočinku našeho! A dej nám spatřiti, Hospodine, Bože náš, útěchu Siona, města Svého, a stavbu Jerusaléma, města Svého svatého; neb Ty jsi Pánem spásy a dárcem útěchy.

יעלה ויבא חול המועד יום טוב, ראש חדש.

Bože náš a Bože otců našich! Nechť vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a budiž povšimnuta, se zálibou slyšena, připomenuta a v paměti uchována památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného, syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusaléma, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přizni, milostí a milosrdenství, k životu a míru v tento den

(O novém měsíci:) novoluní.

(O Novém roce:) památky.

(O podzelené:) svátku podzelené.

(O závěrečném svátku:) svátku závěrečného.

וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתָּ—
בוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת
רְצוֹנָךְ בְּרְצוֹנָךְ הַנִּיחַ לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵא תְהִי צָרָה וַיְגוֹן
וְאִנְחָה בַּיּוֹם מְנוּחָתָנוּ וְהִרְאֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמוֹת צִיּוֹן
עִירָךְ וּבְכַנּוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קְדְשְׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בֹעֵל
הַיְשׁוּעוֹת וּבֹעֵל הַנְּחָמוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וַיְבִיא וַיְגַיְעוּ וַיְרַא וַיְרַצֶּה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וְזָכְרָנוּ
וּפְקָדוֹנָנוּ, וּזְכוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ
וּזְכוֹרֵנוּ מְשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד עֲבָדְךָ.
וּזְכוֹרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדְשְׁךָ.
וּזְכוֹרֵנוּ כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
וְלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם

לראש חדש ראש החדש

לרה הוזכרון

לסוכות חג הסוכות

לש"ע ולש"ת השמיני חג העצרת

sitelné a potěšitelné! Všeslitovný necht' žehná (mému otci a vychovateli,) pánu tohoto domu, a (mé matce a vychovatele,) paní tohoto domu, jim a jejich domu a jejich potomstvu a všemu, co jim náleží, nám a všemu, co nám náleží. Jako požehnal otcům našim, Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi při všem a ve všem, tak necht' žehná nám všem vespolek požehnaním úplným! Na to rceme: Amen!

Na výsosti necht' uvažují o jejich a naší zásluze, bychom došli trvalého míru a přijali požehnání od Hospodina a laskavost od Boha spasení svého, a našli přízeň a zalíbení před Bohem i lidmi.

O sabatu:

Všeslitovný popřej nám den, jenž zcela jest sabatem a klidem v životě věčném!

O novém měsíci:

Všeslitovný necht' obnoví nám tento měsíc ku blahu a požehnání!

וְנַחֲמוֹת: תְּרַחֵם הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי מוֹרְתִי) בְּעַלֹּת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת-בֵּיתָם וְאֶת-יָרְעֵם וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָנוּ וְכִמוֹ שֶׁבֵרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַלְאָךְ כָּל כֵּן יְבָרֵךְ אֶתְנוּ בְּכָל יוֹם בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲדֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהִי לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלֹמֹם וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֵהִי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָר טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

תְּרַחֵם הוּא יְנַחֵלְנוּ לְיוֹם שְׂבָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָהּ לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תְּרַחֵם הוּא יַחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה:

vždy přízní, milostí a milosrdenstvím, svobodou, ochranou a štěstím, požehnaním a spásou, útechou, výživou a zaopatřením, milosrdenstvím, životem a mírem a vším dobrým; ničeho dobrého nedá nám postrádati,

Všeslitovný bude kralovati nad námi na věky věkův! Všeslitovný budiž pochválen na nebi i na zemi! Všeslitovný budiž veleben od pokolení do pokolení, budiž oslaven námi po věčné časy a ctěn budiž námi povždy a na věky věkův! Všeslitovný zaopatřuj nás v počestnosti! Všeslitovný kéž svalí těžké jho se šíje naší a uvede nás vzpřímené do země naší! Všeslitovný necht' sešle nám požehnání hojné v tento dům a na tento stůl, u něhož jsme jedli! Všeslitovný necht' pošle nám Eliáše proroka, paměti blahé, by zvěstoval nám zprávy dobré, spa-

וְנִמְלָנוּ לְעַד לְחַן וְלִחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים וְלָרוּחַ הַצְּדָקָה וְהַצְּלָחָה בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרֻנָּסָה וְכִלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹמֹם וְכָל-טוֹב וּמְקַל טוֹב אֱלֹהֵי-פְרֻנּוֹ: תְּרַחֵם הוּא יְמַלֹּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: תְּרַחֵם הוּא יַתְּבָרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: תְּרַחֵם הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנִצְחָה נְצַחִים וְיִתְהַדַּר בְּנוֹ לְעַד וְיַעֲוִלְמֵי עוֹלָמִים: תְּרַחֵם הוּא יְפָרְנֵסְנוּ בְּכַבוֹד: תְּרַחֵם הוּא יִשְׁבּוֹר עֲלֵנוּ מֵעַד צִוְּאָרְנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: תְּרַחֵם הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מִרְבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלֹחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עֲלָיו: תְּרַחֵם הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וְיִבְשֶׁר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת

řuje v Hospodina, že jest
Hospodin důvěrou jeho. Chlap-
cem byl jsem a sestárnul jsem,
ale neviděl jsem spravedlivého
opuštěna a potomstvo jeho
hledati chleba. Hospodin sílu
lidu Svému dá, Hospodin po-
žehná lidu Svému mírem

וְהָיָה יי מְבַטְחוֹ: נֶעַר הָיִיתִי
גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק
נִעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם: יי
עַו לְעַמּוֹ יִתֵּן. יי יְבַרֵךְ אֶת-
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

Různá požehnání.

Před požíváním.

(Nad vínem:)

Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil plod révy!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

(Nad moučným jídlem:)

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, Jenž
stvořil různé pokrmy!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מִזְנוֹת:

(Nad ovocem se stromů:)

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, Jenž
stvořil ovoce stromů!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ:

Požehnání po požívání vína, hroznů, datlí, fíků, granátových jablek,
oliv, peřiva jemného a vařených jídel moučných.

(Po víně:)

Pochválen budiž, Hospodine,
Bože náš, králi světa, za révu
a za plod révy!

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי
הַגֶּפֶן: *

(Po ovoci:)

Pochválen budiž, Hospodine,

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

O svátcích:

Všeslitovný popřej nám den,
jenž zcela jest blahem!

O Novém roce:

Všeslitovný nechť obnoví
nám tento rok ku blahu a
požehnání!

O polovičných svátcích podzelené:

Všeslitovný nechť postaví
nám stan Davidův za-
palý!

Všeslitovný učí nás
hodnými dnů Mesiáše a
života ve světě budoucím! On
zvětšuje spásu králi Svému a
činí milost Pomazanému Svému,
Davidovi a potomstvu jeho
na věky. Jenž činí mír na
výsostech Svých, On uděl mír
nám a všemu Israeli! Na to
řcete: Amen!

Bojtež se Hospodina,
vy svatí Jeho, neboť nemají
nedostatku bojící se Jeho.
Lvíčata strádají a trpí hlad,
ale těm, kteří hledají Hospo-
dina, nebude se nedostávat
všeho dobrého. Děkujte Ho-
spodinu, neb dobrotivý jest,
nebo věčně trvá milost Jeho.
Otvíráš ruku Svou a nasycu-
ješ vše, co žije, milostí. Po-
žehnán jest muž, jenž důvě-

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת-
הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יָקִים לָנוּ אֶת-
סֶבֶת דָּוִד הַנִּפְלֵאָה:
הַרְחֵמֵנוּ הוּא יַזְכֵּנוּ לַיְמֹת
הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
מִמְּדֵיִל (בְּרִיחַ וּבִשְׂבַת וּבִי"ט וּבַחֲמִי
מִמְּדֵיִל) יִשְׁוְעוֹת מִלְכּוֹ וְעִשָׂה
חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וְלִזְרָעוֹ
עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרְמֵיּוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת-יְיָ קְדוֹשֵׁיוֹ כִּי אֵין
מַחְסוֹר לִירְאָיו: בְּפִירִים רָשׁוּ
וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יי לֹא-יִחְסְרוּ
כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי-טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ: פּוֹתַח אֶת-
יָדָךְ וּמַשְׁפִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן:
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יְבַטַח בְּיָי

O svátcích:

A potěš nás v tento den (סלנוי) הָזֶה: ושְׂמַחְנוּ בְּיוֹם הַגּוֹי (סלנוי) הָזֶה: svátku.....!

O Novém roce:

A bud' pamětliv nás ku וְזָכַרְנוּ לְטוֹבַת יְמֵינוּ הַזֵּאת: blahu v tento den památky!

Neboť Ty, Hospodine, jsi כִּי אַתָּה יי טוֹב וּמַטִּיב: dobrotivý a činíš dobře všemu, לכל וְנוֹדַת לָךְ עַל הָאָרֶץ: i děkujeme Tobě za zemi —

(Po víně:)

a za plod révy! Pochválen ועל פְּרֵי הַגֶּפֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי: budiž, Hospodine, za zemi a על הָאָרֶץ ועל פְּרֵי הַגֶּפֶן: a za plod révy —

(Po ovoci:)

a za ovoce stromů! Pochválen ועל פְּרֵי הָעֵץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי: len budiž, Hospodine, za zemi על הָאָרֶץ ועל הַפְּרוֹת: a za ovoce! —

(Po moučném jídle:)

a za výživu! Pochválen bu- ועל הַמַּחֲיָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי: diž, Hospodine, za zemi a za על הָאָרֶץ ועל הַמַּחֲיָה ועל: výživu a zaopatření! הַבְּלִבְלָה:

Před požíváním vody, mléka, piva i jiných nápojů (mimo víno), jakož i masa, ryb, vajec, hub a pod.

Pochválen budiž, Hospodine, בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: Bože náš, králi světa, Jehož העולם שֶׁהֵבֵל נְהִיָּה בְּדַבְּרוֹ: slovem všecko povstalo!

(Nad plody zemskými:)

Pochválen budiž, Hospodine, בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: Bože náš, králi světa, Jenž העולם בּוֹרֵא פְּרֵי הָאָדָמָה: stvořil plod země!

Po požití uvedených zde nápojů a plodů zemských:

Pochválen budiž, Hospodine, בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: Bože náš, králi světa, Jenž

Bože náš, králi světa, za stromy הָעוֹלָם עַל הָעֵץ ועל פְּרֵי: a za ovoce stromů! הָעֵץ (*):

(Po moučném jídle:)

Pochválen budiž, Hospodine, בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ: Bože náš, králi světa, za vý- העולם על הַמַּחֲיָה ועל: živu a zaopatření — הַבְּלִבְלָה (*):

a za plod polní a za zemi ועל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה. ועל: líbeznou, dobrou a prostornou, אָרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה. kterou Jsi blahovonně popřál שְׂרָצִית וְהַנְּחִלָּתָ לְאַבוֹתֵינוּ. otcům našim, by požívali z לְאֹכוֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׂבּוֹעַ: plodu jejího a nasýtiti se z מִטּוֹבָה. רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ: dobra jejího. Smiluj se, Ho- עֲלֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ ועל: spodine, Bože náš, nad námi, יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ. ועל צִיּוֹן: nad Israelem, lidem Svým, a מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. ועל מִזְבִּיחְךָ: nad Jerusálemem, městem ועל הַיְכָלְךָ. וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַיִם: Svým, a nad Sionem, sídlem עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. velebnosti Své, a nad oltářem וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ: ושְׂמַחְנוּ: Svým a nad chrámem Svým! בָּהּ. וּנְבָרְכֶךָ עֲלֶיהָ בְּקֹדֶשׁ: A zbuduj Jerusálem, město וּבְטַהֲרָה: svaté, brzy za našich dnů, a וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ: a uved' nás v jeho střed a po- וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ: těš nás v něm, bychom Tě וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ: velebili za to v posvátnosti a וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ: a otě!

O sabatu:

A měj zalíbení posilniti nás וְרָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: v tento den sabatu! הָזֶה:

O novém měsíci:

A bud' pamětliv nás ku וְזָכַרְנוּ לְטוֹבַת בְּיוֹם רֵאשִׁי: blahu v ten'o den nového חוֹדֶשׁ הָזֶה: měsíce!

(Při hromu a zemětřesení:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jehož silou a mocí plný jest svět!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שפחו וגבורתו מלא
עולם:

(Při spatření duhy:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž pamětliv jest smlouvy, věrným jest Své smlouvě a splní slovo Své!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם זוכר הברית ונאמן
בבריתו וקים במאמרו:

(Při spatření kvetoucích stromů ovocných:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nedává ničeho postrádati ve světě Svém a stvořil v něm tvory krásné a stromy (ovocné) dobré, aby se potěšili jimi synové lidští.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שלא חסר בעולמו
דבר וגרא בו בריות טובות
ואילנות טובות להנות בהם
בני אדם:

(Při spatření překrásných stromů a spanilých tvorů:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž něco takového má ve světě Svém!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם ששקבה לו בעולמו:

(Při spatření nestvůry:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž různotvárně uzpůsobil tvory!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם משנה הבריות:

(Při koupi nového domu, nového nářadí nebo roucha:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nám popřál dožítí se a dočkati se a dosáhnouti doby této!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

stvořil bytosti četné a potřeby jejich; za všecko, co stvořil Jsi, by zachován byl tím život všeho, co žije, bud' pochválen, žijící na věky!

העולם בורא נפשות רבות
וחסדונם על כל-מה-
שבראת להחיות בהם נפש
כל-חי ברוך חי העולמים:

(Nad chlebem:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž vyrůstí dává chlebu ze země!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם המוציא לחם מן
הארץ:

(Nad libovonnými květinami a bylinami:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil byliny libovonné!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא עשבות
בשמים:

(Nad libovonnými plody:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž udělil vůni libou plodům!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הנותן ריח טוב
בפרות:

(Nad kořením:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil různé druhy koření!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מיני בשמים:

(Při blesku:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž vykonal dílo prapočátku!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם עשה מעשה
בראשית:

(Při spatření mudree světského:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž udělil z moudrosti Svě
lidem smrtelným!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שנתן מחכמתו
לבשר ודם:

(Při spatření vladaře:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž udělil z velebnosti Svě
lidem smrtelným.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שנתן מַגְבוּרוֹ לְבָשָׂר
וְדָם:

(Při spatření místa, kde jsme z nebezpečí zachráněni byli:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž prokázal mně div na
tomto místě!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שעשה לי נס במקום
הזה:

(Při spatření moře:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, Jenž stvořil
moře veliké.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם עשה את הים הגדול:

ברכות אירוסין ונישואין.

Požehnání při oddavkách.

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil plod révy!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svými a nám udělil zákony
o manželství; Jenž za-

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על העריות. ואסר לנו

(Při prvním oblékání nového roucha:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž odívá nahé!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מלביש ערומים:

(Při upevnění mezuzy:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž nás posvětil příkazy
Svými a nám nařídil upevniti
mezuzu.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם אשר קדשנו במצוותיו
וצונו לקבוע מזוזה:

(Při šťastné události:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
dobrotivý a dobročinný!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם הטוב והמטיב:

(Při neštěstí:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
soudce spravedlivý!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם דין האמת:

(Při spatření přítele z těžké nemoci uzdraveného:)

Pochválen budiž Věslitov-
ný, král světa, Jenž zacho-
val tě nám a nepopřál tě
prachu!

ברוך רחמנא מלכא דעלמא
די יהבך לנא ולא יהבך
לעפרא:

(Při spatření přítele, kteréhož jsme celý rok neviděli:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž oživuje mrtvé!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מחיה המתים:

(Při spatření učence v Thóře obeznaného:)

Pochválen budiž, Hospo-
dine, Bože náš, králi světa,
Jenž udělil z moudrosti Svě
bojícím se Jeho!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שחלק מחכמתו
ליראיו:

těšil první stvoření Svě v ráji v pravěku. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž potěšuje ženicha a nevěstu!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil slast a radost pro ženicha a nevěstu, radování a plesání, jásot a veselost, lásku a svornost, mír a družnost. Brzy, Hospodine, Bože náš, nechaš slyšeti jest ve městech Judských a v ulicích Jerusalemských hlas slasti a hlas radosti, hlas ženicha a hlas nevěsty, hlas jásajících ženichů z baldachýnu svého a jinochů při hostině veselého zpěvu svého. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž potěšuje ženicha s nevěstou!

Při svatební hostině před modlitbou po jídle.

(Kantor.)

Bol od nás odvrát, Pane, a též hněv, pak z hrdla němého Ti zavzní zpěv. Ved nás po dráze ctnosti do skonání a přijmi od Ješurun požehnání!

S dovolením našich zde přítomných mistrů a učitelu a ostatních pánů —

Chvalme Boha svého, na Jehož místě radost panuje a z Jehož věci jsme požívali!

Přítomní odpovídají:

Pochválen budiž Báh náš, na Jehož místě radost panuje,

ברכת אירוסין ונשואין

בְּשִׂמְחָה יִצְרָךְ בְּנֵן עֲדָן מִקֶּדֶם.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח חֲתָן וְכַדָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה
חֲתָן וְכַדָּה בְּיָלָה רֵנָה דִּי־צִרָה
וְהַדָּנָה. אַהֲבָה וְאַהֲוָה וְשָׁלוֹם
וְרַעוּת: מְדַרְהָ יי אֱלֹהֵינוּ יְשַׁמְעֵ
בְּעַרְי יְהוּדָה, וּבְקִצּוֹת יְרוּשָׁלַיִם.
קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל
חֲתָן וְקוֹל כַּדָּה. קוֹל מְצַהֲלוֹת
חַתְּנִים | מְחַפְּתִים. וּבְעַרְי יי
מִמְשַׁמַּח נְגִינָתָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְשַׁמַּח חֲתָן עִם הַכַּדָּה:

kázal nám, pokládati snoubenku za manželku, a dovolil nám manželskou pospolitost jen s tou, jež s námi oddána byla chuppou a kiddušin (pod nebesy a posvěcením sňatku). Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvěcuje lid Svůj Israelský chuppou a kiddušin

Když dává ženich snubný prsten na ukazováček pravé ruky své nevěsty, praví k ní:

Budiž mi posvěcena tímto prstenem dle zákona Mojžíšova a Israelského.

(Následujících se d m požehnání pronáší se i při svatební hostině.)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil plod révy!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž všecko stvořil ku cti Svě!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, tvůrce člověka!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil člověka k obrazu Svému, a podle obrazu a podoby Jeho (člověka) učinil z něho samého ustrojnost na věky. Pochválen budiž, Hospodine, tvůrce člověka!

Necht jásá a plesá osamělá (Sion), neb shromáždíš její děti uprostřed ní v radosti. Pochválen Budiž, Hospodine, Jenž potěšuje Sion dětmi jeho!

Potěš /soudruhy/ v lásce spojené, jako Jsi kdys po-

אֶת-הָאֲרוּסוֹת וְהַתִּיר לָנוּ אֶת-
הַנְּשׂוֹאוֹת לָנוּ עַל-יְדֵי הַפָּה
וְקַדוּשֵׁיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ. יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי
הַפָּה וְקַדוּשֵׁיךָ:

דְּרִי אֶת מְקַדְּשֵׁי לִי בְּטַבְעַת
זוֹ בְּרַת מִשָּׁה וַיִּשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁנִּפְל בָּרָא לְכַבּוֹדוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת-הָאָדָם

בְּצַלְמוֹ. בְּצֶלֶם דְּמוּת תְּבַנִּיתוֹ.
וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵן עַדֵי עַד.

בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם:
שׂוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגֵּל הַעֲקָרָה

בְּקִבוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשַׁמַּח | צִיּוֹן

בְּבִנְיָה:
שִׂמַּח תְּשַׁמַּח רַעִים הָאֲהוּבִים

tomky jeho poznamenal znamením smlouvy svaté. Za to, Bože živý, Jenž jsi naším údělem, naši ochranou, račiž uchrániti milovaného příslušníka našeho od záhuby pro smlouvu, kterou Jsi označil na těle našem! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž jsi učinil smlouvu.

Bože náš a Bože otců našich, zachovej toto dítě otcí a matce jeho, a budiž nazváno jeho jméno v Izraeli: (N. N. .). Nechť se raduje otec z potomka svého, a nechť plesá jeho matka nad plodem života svého! (Je-li otec sám vykonavatelem obřizky, tak říká: „Budiž to vůle Boží, abych se radoval z potomka svého!“ — Nemá-li dítě již otce na živě, pak říká Móhel: „Nechť raduje se otec v ráji z potomka svého!“ — Nemá-li dítě již matky na živě, říká Móhel: „Nechť plesá jeho matka v ráji nad plodem života svého!“) Jakož psáno jest: „Nechť radují se otec tvůj i matka tvá. nechť plesají rodiče tvoji!“ A dále: „I šel jsem mimo tebe a viděl jsem tě ležeti v krvi tvé — i řekl jsem tobě: „V krvi své živ buď! Ano, řekl jsem tobě: V krvi své živ buď!“ — A dále: „On (Bůh) pamatuje ustavičně na smlouvu Svou, na slovo, jež přikázal aš do tisícého pokolení.“ A dále: I obřezal Abraham Izáka, syna

וְצִאָצְאָיו חָתָם בְּאוֹת בְּרִית קִדְשׁ. עַל כֵּן בְּשִׁכְרָה זֹאת אֵל חַי הִלְקֵנוּ צִוְרֵנוּ צִוְהָ לְהַצִּיל יְדֵידוֹת שְׂאֲרֵנוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׂרָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי בֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קַיִם אֵת הַיְלָד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל (סכ"ט) יִשְׁמַח הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצוֹ וְתִגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי בְטוּהָ (אם האב המוהל אומר: יהי רצון שאשמח ביוצא חלצוי. אם הילד יתום מאב, אומר המוהל: ישמח האב בגן עדן וכיו. ביתום מאם אומר: ותגל אמו בגן עדן וכיו.) בְּכֶתוּב יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ: וְנֹאמֵר וְנֹאעֲבֵר עֲלֶיךָ וְאִרְאֶךָ מִתְּבוּסָסֵת בְּדַמֶּיךָ. וְנֹאמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי. וְנֹאמֵר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי: וְנֹאמֵר זְכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְהָ לְאַלְפֵי הָדוֹר: וְנֹאמֵר וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּגוֹ

z Jehož věci jsme požívali a וְשִׂאֲכֵלְנוּ מִשְׁלֹו מְשֻׁלּוֹ Jehož dobrotivostí žijeme! וּבְטוּבוֹ חַיֵּינוּ:

(Kantor opakuje tuto větu, pak koná modlitbu po jídle na str. 388.)

סדר ברית מילה.

Požehnání při obřizkách.

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil obřizku. הַעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְנוֹ עַל הַמִּילָה:

(Otec dítěte:)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil, uvéstího (chlapce) ve smlouvu Abrahama, praotce našeho. בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְנוֹ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ:

(Přítomní:)

Jako nyní dospěl ku smlouvě, tak ať dospěje ku znalosti Thóry, ku šťastnému sňatku a k vykonávání skutků dobrých! בְּשֵׁם שְׁנַכְנַם לְבְרִית כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְהַפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים:

(Po obřezání.)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil plod révy! בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם בְּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן: Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž posvětil milovaný lid od počátku jeho a zákon o posvěcení jeho těla dal a po- בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ מִבְּטֶן וְחוּק בְּשִׂאֲרוֹ שֶׁם

Ve jménu mistrů v naší společnosti a přítomných zde učenců a hostů já k písni díky vyzvu rety své, a nechat pronesou i kosti mé: Buď požehnan, jenž nyní vchází, ježž Hospodin sem doprovází!

(Pak v brachot na str. 388 až v aram str. 395, na to kantor říká zde:)

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ אָבִי הַיָּלֵד וְאִמּוֹ. וְיִזְכְּרוּ לְבָדְלוֹ וְלְחַנְכוֹ וְלְחַכְמָו. מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה יִרְצָה דָּמּוֹ. וַיְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ: הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר־שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה. וַיִּשְׁלַם סָעֵלוֹ וּמִשְׁפָּרְתּוֹ בְּסוּלָה. וַיִּתְּנֵהוּ לְמַעֲלֵה לְמַעֲדָה:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ רֵךְ הַנְּפוּל לְשִׁמּוֹנָה. וַיְהִי דָּדּוֹ וְלִפּוֹ לְאֵל אֲמוּנָה. וְיִזְכְּרֵה לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה. שְׁלֹשׁ שָׁעִמִּים בְּשָׁנָה:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יְבָרֵךְ הַמֵּל בְּשֶׁר הָעֶרְלָה. וַיִּסְרַע וַיִּמְצַץ דָּמֵי הַמִּילָה. אִישׁ חִירָא וְרַךְ הַלֵּבָב עֲבוּדָתוֹ שְׂסוּלָה. אִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תְּמִים. בְּזִכּוֹת חַתָּנֵי מוּלּוֹת דָּמִים. לְבִשָׁר בְּשׁוּרוֹת מוּכּוֹת וְנִיחוּמִים. לְעַם אֶחָד מְסֻר וּמְסוּרָד בֵּין הָעַמִּים:

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ פֶּהֶן צֶדֶק אֲשֶׁר לָקַח לְעֵלוֹם. עַד הוֹכֵן בְּקִאֹו פֶּשְׁמֵשׁ וַיְחַלּוֹם. וַיִּלְמַט פְּגִיו בְּאַדְרֵתּוֹ וַיִּגְלוֹם. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹכֵן בְּרִיתֵי הַיְיָה אִתּוֹ חַתִּים וְהַשְּׁלוֹם:

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹכֵן

בְּרִישׁוֹת מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי.

אֶפְתָּה בְּשִׁיר שְׁפָתַי.

וְתִאמְרָנָה עֲצֻמוֹתַי.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ:

svého, když byl v osmi dnech, tak jakž mu byl přikázal Bůh.“ Děkujte Hospodinu, neb dobrotivý jest, nebo věčně trvá milost Jeho. Tento malý (N. N.) staň se velikým! Jako nyní dospěl ku smlouvě, tak ať dospěje ku znalosti Thóry, ku šťastnému sňatku a k vykonávání skutků dobrých!

(Kantor před modlitbou po jídle.)

Tak chvalme jméno Nejvyššího zde prostřed lidu věřícího! Bůh vyplniž Vám každé přání a uděl Vám Svě požehnání!

Ve jménu Boha, jenž tak vznešený, Jenž záštitou nám v době soužení! Jenž Pánem síly, moci nesmírné, Jenž v nebesích má sídlo slávy Svě!

Ve jménu Thóry posvátné a spasné, v níž slovo každé ryzí jest a jasné, již Hospodin sám v dědictví nám dal skrz Mojžíše, jenž v službě Jeho stál!

Ve jménu Áronidů, Levitů já vzývám Boha Israelitů! Na každém místě vzdávám Jemu chválu, vždy velebiti budu naši Skálu!

בְּיַשְׁמוֹנֵת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: סְלוּנֵי זֶה הַקָּטָן גְּדוֹר יְהִיָּה בְּשֵׁם שְׁנַגְגֵם לְבְרִית בֵּן יְכָנֵם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

נִוְדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנָי. בְּרוּכִים אַתָּם לַיְיָ:

בְּרִישׁוֹת אִיוֹם וְנוֹרָא. מְשֻׁנָּב לְעֵתוֹת בְּצַרָה. אֵל נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה. אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ:

בְּרִישׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. טְהוֹרָה הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה. צִנָּה לָנוּ מוֹרְשָׁה. מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ:

בְּרִישׁוֹת הַכְּהֻנִּים הַלְלוּם. אֶקְרָא לְאֱלֹהֵי הָעֶבְרִים. אֲהוֹדְנֵנוּ בְּכָל־אֵיִים. אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil výkup syna prvorozeného.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׁהַחַיְנוּ וְקִיַּמְנוּ
וְהַגִּיעַנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

(Kóhen udílí dítěti požehnání וכי יברכך וכו')

Modlitba noční.

(V oba večery séderové říká se pouze שמע a המסיל)

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž uvádí tvrdý spánek na oči mé a dřímotu na víčka má. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože můj a Bože otců mých, abych odpočínul v míru a vstal v míru, aby neděsily mne představy mé nebo sny špatné nebo myšlenky špatné, i budiž lože mé bez pohany před Tebou! Osvětli opět oči mé, bych neusnul

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְפִּיל
חֲבִלֵי שָׁנָה עַל עֵינַי
וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפַי:
וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שֶׁתִּשְׁכַּיְבֵנִי לְשָׁלוֹם
וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם
וְאַל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנַי
וְחַלּוֹמוֹת רַעֲיִים
וְהַרְהוּרִים רַעֲיִים וְתִהְיֶה
מִשְׁתֵּי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אֵישָׁן

סדר פדיון הבן

Při výkupu syna prvorozeného.

Otec přinese prvorozence, s ním zároveň pět šekelů, t. j. penězů stříbrných v hodnotě 14 korun, před Kóhena a praví:

Tento jest můj syn prvorozený, jenž nejdříve přišel z lůna matky své. Nejsvětější, pochválen budiž! přikázal, abych ho vykoupil, jakož praveno: A výkup jeho staniž se, když mu bude měsíc (třicet dní), dle odhadu tvého pěti šekely stříbra, dle šekelu svatyně; dvacet gerů obnáší. A jakož dále praveno: Posvěť mi každého prvorozence. Každý, kdo nejdříve vyjde z lůna matky své mezi syny Izraelskými, jak z lidí tak i z dobytka, mně náleží.

זֶה בְּנִי בְכוֹרִי הוּא פֶטֶר |
רַחֵם לְאִמּוֹ. וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ |
הוּא צִוָּה לְפָדוֹתוֹ. שְׁנַאֲמַר |
וּפְדוּיוֹ מִבֶּן־חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה |
בְּעֶרְבֶךָ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקָלִים |
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה |
הוּא: וְנֹאמַר. קִדְּשׁ־לִי כָל־ |
בְּכוֹר פֶטֶר כָּד־רַחֵם בְּבְנֵי |
יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי |
הוּא:

(Kóhen:)

Co raději chceš učiniti: dáti syna svého prvorozeného, jenž nejdříve přišel z lůna matky své (Hospodinu ku službě kněžské), aneb vykoupiti ho pěti selaimy, jež povinen jsi platiti dle předpisu Thóry?

מֵאֵי בָעִית טִפִּי לְתֵן בְּנֶךָ |
בְּכוֹרֶךָ שֶׁהוּא פֶטֶר | רַחֵם |
לְאִמּוֹ אוֹ בָעִית לְפָדוֹתוֹ בְּעַד |
חֲמִשׁ סֵלָעִים בְּדִמְחֻיבֹתָ |
מִדְּאוֹרֵיתָא:

(Otec:)

Chci vykoupiti syna svého, a zde jest výkupné za něho, jež povinen jsem platiti dle předpisu Thóry.

חָפִץ אֲנִי לְפָדוֹת אֶת־בְּנִי |
וְהִילָךְ דְּמֵי פְדִיּוֹנוֹ |
בְּדִמְחֻיבֹתַי מִדְּאוֹרֵיתָא: